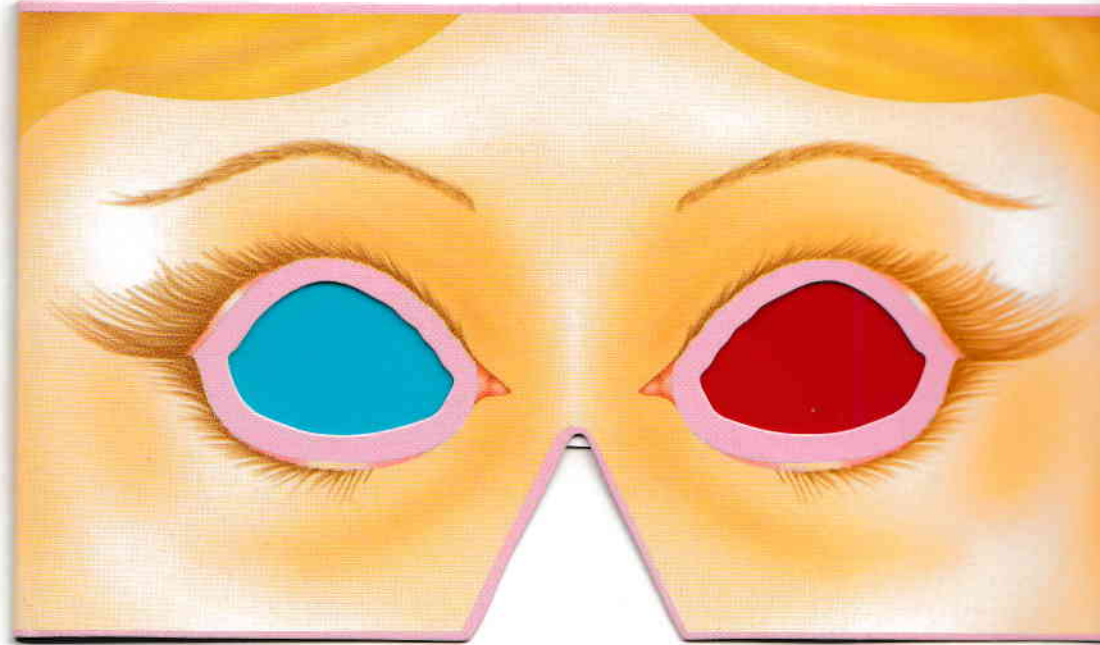

LBRIS

We know
books

Cenușăreasa

A fost odată, într-un mare regat, un om putred de bogat, care trăia fericit, împreună cu scumpa și buna lui soție și cu frumoasa lor fetiță. Dar, vai, într-o zi, soția lui se îmbolnăvi și muri. După câțiva ani, acest om bogat se recăsători cu o femeie mândră și rea din cale-afară. Femeia avea două fete, la fel de mândre și de rele ca ea. De cum își văzu fiica vitregă, femeia o urî, pentru că bunătatea și blândețea acesteia scoteau în evidență prostia, mândria și lenea propriilor sale fiice. În ziua următoare nunții, mama vitregă îi porunci sărmanei fete să facă toată munca grea din gospodărie. Fata trebuia să spele vasele, să frece podelele și să facă curățenie lună și bec în camera mamei sale vitrege și a surorilor ei.

Biata fată dormea în podul casei, unde putea ajunge doar cățărându-se pe o scară îngustă și șubredă. După ce își termina treaba, fata obișnuia să se cuibărească într-un colț al vetrei, în cenușă, unde era cald. Fiind mereu plină de cenușă, mama și surorile sale vitrege au poreclit-o „Cenușăreasa”.

Chiar și așa, fetele erau furioase pe sora lor vitregă, pentru că, deși purta doar niște zdrențe și avea părul neîngrijit, ea era de mii de ori mai frumoasă decât aceste creaturi încrezute, care își petreceau zilele uitându-se în oglindă și aranjându-și părul. Cenușăreasa era foarte nefericită, dar era atât de curajoasă, încât nu s-a plâns niciodată tatălui ei.

Într-o zi, un mesager din partea regelui anunță că prințul va găzdui un mare bal, la care sunt invitate toate fetele tinere din regat.